

Manuscripti instar, ad usum Nostrorum tantum

DE RELATIONE INTER CONGREGATIONEM ET SOCIETATEM IESU

Ex epistula aliqua ad editorem: "Multum nuper apud nos disputabatur, CC. mar. haberentne spiritum S. I., saltem iuxta ipsarum regulas. Respondebant nonnulli CC. mar. nihil differre ab unione qualibet fidei-
lium ad colendam B. V. Mariam, sub tutela cuiusvis ordinis. Dissentiebant ab his maior pars asserentium spiritum S. I. per exercitia spiritualia ad medullas usque Cis. penetrare. De hac re consilium a R. V. grato animo accipiam..."

Primo hic quaeritur quid dicendum sit de *differentia inter Cm. et pias uniones*. Inspicienti statuta utriusque associationis facile apparet eas differre tum fine tum mediis et organisatione; v. n. 21 libri P. Mullan, in quo Cm. demonstrat ex documentis. Et patebit etiam ex coetendis.

Quomodo vero se habeat C. ad nostram Societatem aliquantum accuratius inspiciamus, quia multum facit ad intimam cognitionem Cis., proinde etiam ad nostrum modum de ipsa loquendi eaque utendi tamquam medio apostolatus nostri.

S. P. N. Ignatius Cm. quidem non condidit, sed ei praeludebat, initium vel approbationem dans sodalitatiis piis (cf. Ac. Ord., 1, p. 29); maxime vero per exercitia spiritualia. Supremae Dominae devoverat arma sua, in sanctuario eius vigilias celebraverat, eius auxilio adiutus libellum exercitiorum conscripserat, in quibus primas post Christum Regem partes tribuit Reginae Mariae. Belligerens contra potestates tenebrarum, in aciem descendens pro regno Christi: semper invocat Virginem quae caput serpentis contrivit. Ubi agitur de arce et moeniis hostium destruendis, colloquium quo efflagitatur illustratio et motio, dirigitur primum ad B. V. Exerc. 3 hebd. 1. Quando exercitans magno animo partes Christi sequitur, sacramentum militare dicit coram coelorum Regina; omnino sicut ipse S. Pater cum sociis vota emisit coram altari et in die B. V. sacro. Studens rei, modo, methodo pugnandi tum Christi tum adversarii, in triplici colloquio iterum se dirigit versus Matrem

Domini et victricem draconis. Ita in meditationibus de 2 vexillis, 3 classibus, 3 gradibus, aliis. In meditationibus de vita Christi, Maria nobis semper proponitur tamquam exemplar; mente et actione, vita interna et externa eam sequamur quantum fieri potest. Agens de modo orandi 1, S. Ignatius expressis verbis nos invitat ad imitandam "in usu sensuum Dominam nostram". Non omnes homines vexillum Regis in statu consiliorum sequi possunt; at, omnes, etiam mariti, facile sequuntur Mariam quae non solum virginibus, sed etiam ceteris omnibus exemplo suo praeit. Et ita S. P. N. viam sternit Ci.

Intimam unionem Cis. cum Societate nostra melius cognoscimus spectato fine, organisatione, mediis utriusque coetus.

Finis utriusque est idem: sanctificatio propria et aliena. Iuxta regulas suas sodales acquirant "ardentissimam devotionem, reverentiam et amorem filialem erga B. V. Mariam et ope huius devotionis... sincere satagant se in suo quisque statu sanctificare et enixe curent,... ut salvent et sanctificent alios". Compara cum hac regula secundam nostri Summarii: *Finis...* est non solum saluti et perfectioni propriarum animarum... vacare; sed... impense in salutem et perfectionem proximorum incumbere. Nonne ad idem tandem redeunt illae voces "incumbere", et "sincere satagere", "enixe", et "impense", "salvare et sanctificare", et "saluti et perfectioni vacare"? Attende quoque ad ea quae in regula 12. dicuntur, ubi sermo est de sectionibus: "Quum sodalitates marianae id intendat, ut maximam quam possunt sanctitatem sodalibus suis procurent et ut ad multos alios influxum suum salutarem extendant ad animarum bonum, necesse est ut satagant fovere variis modis pietatem in sodalibus..."

Apparet igitur finem esse eundem et Societatis et Cis., illam inspirasse huic spiritum suum et ingenium.

Tam sublimem finem singuli vix attingere valent soli; neque multi, si remisse tantum uniti sunt, ut pia

sodalitia, associationes, confraternitates suos sodales unire solent. Patres nostri in *Ce. organismus* creare voluerunt qui vita polleret similiter ac ipsa nostra Societas. Quapropter Ci. constitutionem dederunt simillimam ei qua utitur Societas, in qua invenis omnes tres imperii formas: democraticam (aliquae electiones), aristocraticam (assistentes, consultores), praeprimis vero monarchicam. Ita in *Ce.* quoque habentur electiones, assistentes, consultores; sed maxima pars gubernii apud directorem est. Ipse inspirat, dirigit, continet magistratum, totam sodalitatem; admittit, excludit, hortatur, docet; brevi: in eius manu posita est sors, vita et ruina *Cis.* Et si hic praeses de nostra Societate est, adhuc magis cohaeret eius sodalitas cum: nostra organisatione, quia superior in religione eum etiam dirigere potest in rebus ad *C.m.* spectantibus simulque totius sodalitatis superior est, si haec sedem suam habet apud residentiam vel ecclesiam nostram.

Quia *C.* ita fere vitam vivit Societatis, iisdem gaudeat *meditis* quantum fieri potest oportet. Et revera! Ad excitandum, fovendum, conservandum spiritum genuinum *Cis.*, plane eadem exercitia pietatis commendatur vel praescribuntur sodalibus ac nobis ipsis: meditatio, conscientiae examina, missa, communio, confessio generalis, secessus annuus; item cautio in admissione, probatio et instructio candidatorum... Praeter vota vix medium et adiumentum proficiendi in vocatione maioris momenti apud nos habetur, quo carerent sodales. Votorum vero locum tenet sollemnis promissio fidelitatis in servitio, ministerio, cultu Reginae Regisque.

His omnibus satis clare apparere nobis videtur intima relatio et connexio *Cis.* cum Societate. Ex *historia* idem discimus: *C.* per longum tempus a Societate tantum dirigi potuit; impetita Societate etiam *C.* impetus hostiles passa est (1); maximam curam nunquam intermittentem circa *C.m.* adhibebant praepositi Generales et Congregationes legiferae Societatis. Ita *C. mariana* Societati tam consanguinea et affinis est, sicut matri filia, sicut vexillum Virginis vexillo Crucis.

Nostrum est curare, ut haec ita sint non tantum theoretice, in ideis, sed practice et factis. Idque eo magis, quo haec unio cum Societate prope unica est, nam nulla alia "*unio*", "*associatio*", nullus alius coetus tantopere nostram vitam vivit, a Spiritu Sancto nobis committitur sicut *C. mariana*. Praeter exercitia spiritualia nullum aliud medium nobis praesto est quo tam potenter et efficaciter mundum spiritu Christi inflammemus eique lucrificemus.

(1) V. ex. gr. biographiam "*P. de Clorivière*" auctore I. Sternaux, S. I., Innsbruck 1927, Rauch; p. 18.

DIARIA CC^{UM} IN POLONIA

Auctore P. Stanislawo Bednarski (Polon. Min.)

In Polonia tria diaria Congregationum eduntur, respective ad tres veluti partes principales ipsarum Congregationum. Partes istae sunt:

1) Coetus vel Confoederatio Congr. M. Iuvenum Scholarum mediarum, optime organizata, quae habet suum diarium sub tit.: "*Pod znakiem Marji*", (Sub vexillo Mariae). Editur a sacerdote saeculari, D. Josepho Winkowski, viro optime de re sodalitatum in Polonia merito. Diarium est menstruum et habet 6,500 praenumeratores.

2) Coetus vel confoederatio Congr. M. Discipularum Scholarum Mediarum etiam habet suum proprium diarium menstruum sub titulo: "*Cześć Marji*", (Honor Mariae). Dirigitur a sacerdotibus saecularibus, habet 5,000 exemplaria.

3) Reliquae Con. reg. etiam magna ex parte organizatae in coetus secundum varios status (de qua re mox scribemus ad "*Acielem Ordinatum*"), habent suum proprium diarium sub tit.: "*Sodalis Marianus*". Diarium hoc editur et dirigitur a nostris Patribus iam a 26 annis. Apparet unoquoque mense et habet 48 paginas. Post bellum, anno 1920, exemplaria edebantur tantum 700, nunc eduntur 3,800 et semper numerus augetur.

"*Sodalis Marianus*" habet duas partes. Prima sub titulo: "*Fides et vita*" (Wiara i życie) continet articulos ex philosophia, apologetica, dogmatica, ethica et ascetica. Nonnunquam dantur etiam articuli populares ex arte christiana, versus, narrationes religiosas, et imagines, ut diarium fiat non tantum docens, sed etiam pulchrum ac suave.

Praeter principales articulos, unoquoque mense dantur *Responsa* ad interrogationes de rebus religionis (theologico-ethicis) a lectoribus ad redactorem missis; dantur *nuntii de actione catholica et ecclesiastica* (Z bliska i z daleka - Ex vicino et longinquo) et parvae informativae *recensiones novorum librorum*.

Anno 1925, annuntiata fuit quae dicitur: "*enquête*", de questione: "*Quid, quale factum, sensu positivo vel negativo, habuit decisivum influxum in meam vitam religiosam, et qualis fuit praecipue influxus lectionis librorum?*". *Responsa* advenerunt 400, quorum plurima principalis momenti psychologici.

Secunda pars diarii nostri, sub titulo: "*Vita Congregationum*", continet iam articulos stricte de rebus *Cis.* Primo loco ponuntur articuli dicti fundamentales de organisatione, idea et vita sodalitatum. Anno 1925 et 1926, articuli hi fuerunt:

- Spiritus sacrificii, ut fundamentum vitae *Cis.*
- De hilaritate et recreationibus *Cis.*
- Filia Mariae in vita familiari et domestica.
- Elaboratio et evolutio individualis characteris in spiritu exempli Christi ut finis Congr.
- P. Bangha: Credis in Congregationem?
- Speciales fines *Cis.* pro nostris temporibus.
- Visitatio Sanctissimi, amabile officium sodalis.
- Sodalis Maria et actio socialis.
- Moderator, principalis personalitas in *Ce.*
- Sodalis M. et lectio librorum.
- Sectiones eucharisticae in *Ce.*
- Filia Mariae ut apostola.
- Speciales et actuales fines *Cis.* Studentium in Universitate.
- Sodalis in vita sociali privata.
- C. et festum Christi Regis.
- Officia ludimagistri-sodalis.
- Duo articuli de iubileo nostri diarii. (25 annorum)

Mense Iulio etiam *PP.* in **Jugoslavia** convenient ad comitia. Agent de exercitiis et de *CC.* De his tractabunt fere ita: *C. Mariana* et Societas Iesu, de statu *CC.* in Provincia; quomodo formabimus aptos praesides; *CC. mar.* et aliae organisationes cath.; consilium centrale pro omnibus *CC. Jugoslaviae*; *CC. studentium*; quibus mediis augetur et promovetur spiritus *CC. virorum*, mulierum in quas partes dirigendus est labor apostolicus monium *CC. istius terrae*.

Praeter hos articulos annuntiata fuit *enquête* "*De defectibus et necessitatibus Cis. M. in Polonia*". *Responsa* attulerunt multas optimas cogitationes et ideas tam theoreticas quam practicas. Generalem reassumptio-

nein fecit redactor. De eadem re, cum speciali tantum relatione ad Cēs. virorum cultorum tractat articulus P. Rostworowski.

Alia series articuloꝝ tractabat de Beata Virgine Maria, de vita spirituali et ascetica:

Beata Virgo, exemplum humilitatis et pacificae mentis.

De Annuntiatione B. M. V.

De Visitatione B. M. V. (ex Meditationibus Ep̃i Prohaszka Psychologia B. M. V., " » » »

Assumptio B. M. V. Immaculata Conceptio.

De patientia. Finis sanctificatione media?

Aliquot meditationes P. Charles (La prière de toutes les heures). De fidelitate.

Unoquoque mense dantur etiam *nuntii de vita et laboribus CCum* in Polonia, aliquoties in anno, nuntii de actione CCum. extra Poloniam, quae desumuntur ex "*Acie Ordinata*", "*Fahne Mariens*", "*Präsides Korrespondenz*", "*Les Cahiers Notre Dame*"; denique *commemorationes mortuorum sodalium*. Inter has commemorationes fuit articulus satis longus de Patre Henrico Haduch S. J. redactore diarii, (ob. 1925) moderatore per plures annos et viro optime de re mariana in Polonia merito. Diarium "*Sodalis Marianus*", destinatum est pro CCbus. cultis. CC. populares adhuc non habent suum diarium, et cito non habebunt, quia et ipsae CC. sunt adhuc paucae.

Gratissimus hic articulus editoris folii "*Sodalis Marianus*", gratissimus nuntius: "innox mittam parvum articulum de Statu CC. Mar. apud nos." Et ex toto corde subscribimus verbis quae addit R. P.: "Optandum esset si tales articuli scriberentur ab omnibus directoribus diariorum; haberemus tunc generalem conspectum totius actionis CC. in Ecclesia, quae relationes, postea in diariis CC. positae, adferrent certissime magnum fructum". *Editor*.

Methodus Vitae Christiano-Marianae

ex legibus Sodalium formata
et usui quotidiano accommodata
pro omni aetate, conditione et statu. (1)

1.

Hora statuta, surge constanter, celeriter, devote.

Constanter, sine excusatione. Modicae victoriae non modicam laudem a continuatione merentur: Habitum pariunt, et faciunt, ut assuecas esse dominus tui. Qui obviam excusationem admittit pro legitima, et protrahit somnum, quia frigus est, quia minus placide dormivit, quia adhuc grave est caput, nescit, quod corpus sit servus piger, qui libenter mentitur, et cui qui credit levis est corde, atque illorum de numero, de quibus Eccl. 27, dicitur: "*Stultus, sicut luna, mutatur!*", qui sapit, sicut vultum, ita nec morem mutat, nisi cum ratio poscit.

Celeriter, sine mora. Somnus mortis est frater: a morte qui resuscitatur, num deliberat, an prodeum tum e tumulo sit statim? imo cum clanget tuba: Surgite mortui! reprobis quidem lente movebunt se: Ele ti vero alacriter prosilient de sepulchris, ut videas, quos imiteris, si piger es ad laborem. Age, quod egit Adam, cum Deus in luteum hominem inspiravit spiraculum vitae: quid? cum ex nihilo suo quasi evigilavit, non sine mora

in genua procidit, ut suo Plastae suam vitam sacraret? Ita tu, cum excitaris a somno, ferventer diem incipe, quasi primus, caute age, quasi vitae postremus foret.

Devote cum piis suspiriis inter pausas, sicut aviculae canunt: primitias Deus exigit sibi, offer. En! modum suggero brevem, et in quo oratio vocalis mentali miscetur, quod orationis genus ut familiare sit, saltem literatis, summe optandum est, itaque:

Cum surgis, formata cruce, dic: Deus, Deus meus, ad te de luce vigilo! ad te! ad mandata! ad beneplacitum tuum!...

Cum vestiris, dic: indue me Domine, veste nuptiali, et compareat anima mea coram te in vestitu deaurato, circumdata varietate virtutum!...

Cum lavis, dic: amplius lava me. Domine amplius munda me, ut placeam tibi!...

Cum speculum inspicis, dic: quid superbis terra et cinis! omnia vanitas, praeter amare Deum, et illi soli servire!...

Sequuntur flexis genibus preces matutinae, quarum recitari: hoc enim Dominus vult, cum monet Matt. 6, 7, "Orantes, nolite multum loqui", sed nempe plus cogitare, quia oves ruminando, sive quasi reflexe comedendo pinguescunt. Ecce exemplar, quod imitari in precibus aliis non erit difficile.

Preces matutinae, ad Deum. Pater de coelis Deus, sanctificetur nomen tuum! iterum indulsisti quietem bonam servo tuo: semper laus tua erit in ore meo! O adveniat regnum tuum mihi! ibi quiete vera, quiete aeterna fruam... Sed non postulo ante tempus: tu me hodie a quiete revocas ad laborem, ad aerumnas, ad crucem, bene habet: fiat voluntas tua, sicut in coelo de me, ita in terra a me! fiat!...

Fili redemptor mundi Deus, panem meum quotidianum da mihi hodie, panem quo vires, et robur corporis, ac animae alam, ut alacrius serviam!.. Et dimitte mihi debita mea, debita culpa et poenae plurima, sicut et ego dimitto debitoribus meis et dimitto amore tui!...

Spiritus Sanctus Deus, ne me inducas in tentationem! ecce in peccatis concepisti me mater mea: Cain, Pharao, Iuda ero, si tu me deseras!... Libera mea a malo, quod unum est malum, a peccato, et quod summum est malum, a morte in peccato! Amen.

Ad Deiparam dices: Sub tuum praesidium confugio sancta Dei genitrix!... Domina!... Patrona!... Advocata!... tuo filio reconcilia peccatorem confidentem!... tuo filio commenda poenitentem!... tuo filio repraesenta moriturum, ut dignus sim promissionibus Christi! Amen.

Ad Angelum Custodem: Angele Sancte Dei, qui custos es mei, me tibi commissum pietate superna, hac die illumina in dubiis!... custodi in periculis!... rege et gubernare in negotiis! Amen.

Ad Sanctos: Omnes sancti, et sanctae Dei intercedite pro me, ut vestra exempla imitari in terris, et similem gloriam mereri in coelis, tota virtute contendam.

Ad Crucifixum cum osculo pio: O IESU! Quaerens me sedisti lassus, redemisti crucem passus: tantus labor non sit cassus!...

Profecto quibus tam brevis devotio nimis longa videtur, unde sibi de spiritu Christiano-Mariano blandiri possit, non video.

Sodales *puellae* collegii **Loretto, Denver, Colo.**, multam curam per totum annum scholarem habent pauperum Mexicanorum urbis, qui difficulter vivunt extra patriam. Suppeditant eis media pro vita cum materiali tum spirituali. (V. *The Queen's Work*, 1927, p. 129-133.

Die 17. maio in urbe **Haarlem**, Hollandia, ex una dioecesi eiusdem nominis plus 70 *directores* conveniunt ad consilia de CC. capienda. Agebat de vita CC. in Hollandia generatim; de CC. in vita parochiali; de CC. iuvenum virginumque; tandem de cultu B. M. V. per directorem et sodales.

(1) V. E. Neumayr, S. J., "*Idea cultus mariani sollicitudinis proprii*", ed. 2, Monast. S. Galli, 1754.

ACADEMIAE C^{IS} BARCINONENSIS

I. ACADEMIA IURIS.

Die 27 ianuarii, agitur de *persecutione mexicana*. Aderant innumeri sodales ac plurimi universitatis discipuli, inter quos res maxime erat propagata.

Senatus consessus fingitur, in quo alii sodales *ecclesiae* partes, alii *callistarum* partes defendebant et de illis legibus disceptatur, quae cum religiosi cultus libertate cohaerent. Qui aulae praeses designatus fuerat contentioni initium facit, et cum gravitate et brevitate, id prae oculis ponit quod sub libe. i cultus nomine, in diversis scholis, accipitur.

His constitutis, catholicis partibus sermo conceditur. Tranquilla oratione, senatore digna qui simul Philosophiae aut Litterarum Facultatis decanus renunciatus esset, primus ad dicendum prodiit. Nullis in medium prolati factis, quibus argumentorum iuridica vis infirmari posset, clarissime comprobatur, ut cultus libertas (illa etiam minima quam ecclesia reicit) apud multas constitutiones et apud mexicanam praesertim, conculcata sit.

Tum verba facit callista. Defendit Calles eo argumento in quo tota oratio nitebatur. « Quod mexicanae leges non libertatem impugnant, sed eam regulis circumscribunt; regulis vero cincta libertas et dignior sit et coniunctionem hominum in societate possibile faciat ».

In huiusmodi argumentationem refellendam invehitur alius, qui persuasum omnibus fecit, illam argumentationem, captiosam fuisse ideoque periculosam.

Breviter quartus orator est allocutus pro legibus paulo ante notatis. Praecedentis confutationem eicere ac pristinum sophisma confirmare machinatur, minus tamen feliciter, non oratoris sed argumenti vito.

Tertio nunc pro catholicis partibus agitur. Defendens, ex tempore responsum dicit, eam novis atque inusitatis argumentis stabilit, constitutionis demum nonnullos textus adducit ab inimicis de industria celatos, itaque omnia illorum argumenta, et quae prolata erant et quae proferri possent, his verbis pessundat.

Tandem, sectariorum columen in scaenam exit, et perspicua gravique eloquentia, argumenta nova requirit, quae attamen decimi noni saeculi rubiginem redolebant; ecclesiae odium, accusationes absurdae in clerum, Summum Pontificem et eius postestatem, etcetera; nihil igitur mirum, si audientium animi non commoti sunt.

Alios quoque interesse oportebat. Duo sodales qui inter audientes versabantur, vocem suam sustulerunt, ad nonnulla quae confusa fuerant refellenda. Postremo, finis contentioni factus est, solita secretarii allocutione, ac precibus ad « Angelus » recitatis.

Die 3 februarii, actum est de *sinensi quaestione*; gratissime omnibus fortasse quia magis quam iuridica, litteraria erat.

Die 10 februarii. *Divortium* (etiam ad vinculum tantum) praeclaram semper contentionibus suppeditavit materiam. Hac igitur de re summa contentione dissertum est in hoc consessu.

II. ACADEMIA MEDICINAE

Die 6 decemb. Sodalis qui in facultate medicinae ut internus ad technicam anatomicam incumbit, apprime disseruit allocutione quadam cui titulus: « *Pollinctura cadaverum* ». Historicam in primis thematis partem, mores nempe, processusque a maioribus adhibitos, declaravit eorum postea quae nostris temporibus vigent, analysim fecit, atque demum, aliquantulum de novo atque addito processu « Aeternitatis », peroravit.

Die 13 dec., a medico qui auxiliaris cathedratici oto-rhinolaryngologiae munere potitur in nostra facultate, tractabatur « *Otorrhoea* et eius consequentia ». Otorrhoeae communes accessus ac praecipuas complicationes indagavit, medici aut chirurgi interventionem opportu-

nam constituit, quo facilius ad felicem exitum accederetur, atque haec omnia frequentibus propria experientia haustis factis condita voluit.

Die 24 ianuarii, praeses academiae huius novae opinionones de periculo parentum in filios *procreandae phthisis* exposuit.

Die 31 ianuarii, technicae Anatomicae discipulus qui in nosocomio operam navat, de « *injectione repletiva in vasa* » locutus est.

Die 7 feb. uarii, orationis argumentum erat « *Labyrinthus membranosus et aequilibrium* ».

Die 14 februarii, Academicus orationem dixit de *sexus determinatione*. Post nonnulla documenta et statisticas allatas, praecipuas rationes huius rei explicandae breviter exposuit.

Theoriam deinde chromosomicam mendelianasque leges exposuit simulque debiles partes singularum sententiarum.

Quidam sodalis doctor suam sententiam dixit, non esse tam facile quaestionem hanc solvere quam quisquam putaverit, sed Deum qui unicuique homini suam animam est largitus, eodem ipso puncto temporis suas speciales sexuales characteres donavisse.

(Cfr. « *Iuventus* », 1927, p. 90 ss.)

SODALIS CLARISSIMUS

AUGUSTINUS LIBER BARO DE CAUCHY.

Natus Parisiis 21 Aug., 1789, patre avvocato, optimam educationem cum duobus fratribus nactus est a parentibus piissimis. In studiis pariter profecit, in litteris, historia, mathematicis. Examina optimo successu subiit. Viginti annos natus, scholam « polytechnicam », et « pontium et viarum », absolvit primus inter collegas. Quinque annis post, Academiae scientiarum adscriptus est propter egregia excogitata mathematica; cathedras primas instructionis publicae in Gallia obtinuit aetate, qua alii vix studia sua absolunt.

Non minori quam scientia excelebat firmitate ac constantia animi qua v. g. omnia egregia munia, omnes honores, imo, ipsam patriam reliquit quia anno 1830 fide et conscientia timorata impendebatur novo regi iuramentum fidelitatis praestare rumpendo id quod Carolo X fecerat; anno 1848, recuperata cathedra Sorbonniensi, iterum anno 1852, paratus erat eam relinquere ob eandem fidelitatis causam, nisi Napoleon III, iuris iurandi gratiam ei fecisset.

Conscripsit plus quam 500 lucubrationes quibus homines litteratos doctosque admiratione imbuunt; ex numero mathematicorum maxime conspicuorum saeculi 19 est; 18 academiae virorum doctorum summo honori sibi esse duxerunt, nomen Cauchy in tabulas sociorum suorum referre. Bene versatus fuit in scientia linguae hebraicae, ingenio poetico et arte scribendi excelebat.

At Cauchy non minus eminebat pietate. Non erat contentus observatione mandatorum Dei, sed aspirabat ad consilia evangelica. Die 3 aprilis, 1808, Parisiis receptus est in Congregationem (a. 1816 et 1822 etiam duo fratres eius). Absque respectu humano praesentibus condiscipulis orabat, ecclesias frequentabat, catechismum pueris faciebat, zelo, assiduitate, pietate consodalibus exemplo erat. Et talis persistit etiam studiis absolutis. In urbe Cherbours, in ecclesia parochiali humiliter se miscebat populo toties et tanta devotione, ut aliqui, qui doctos se putabant, ipsum matri accusarent acsi religione depravatus esset. Litteris, sensu et pietate catholica eximiis, matri de suis principiis respondens, eam maximo gaudio afficiebat. Et fidelis manebat exercitiis pietatis.

Quando postea inimici Societatis bellum contra eam gerebant, ex fortissimis amicis nostris erat Cauchy quicum P. de Ravignan familiariter utebatur. A nullo bono

opere charitatis quod istis temporibus coeptum est, alienus erat: membrum erat societatum S. Francisci Regis et S. Vincentii a Paulo; unus ex fundatoribus erat "unionis pro libertate diei Dominicae", "Operis Scholarum in Oriente". Morti proximus, curam habuit de Fratribus Doctrinae Christianae earumque domo quam ipse fundaverat in urbe Sceaux, ubi ipse degebat et mortuus est die 22 maii 1857, adiutus et praeparatus a Patribus S. J.

Iure merito clarissimus Claudius Biot, Augustini Cauchy socius tum in congregatione mariana tum in Academia scientiarum, de eo scripsit: « Vita Augustini Cauchy exemplar perfectum virtutis christianae unitae maximis ingenii dotibus offert.... Mores et vita eius non minus memorabiles erant ac dotes eius pro mathematicis ».

(1) Cf. de Grandmaison, *La Congrégation*, éd. 2, p. 71 ss., 276 ss. Kneller, *Das Christentum und die Vertreter der neueren Naturwissenschaft*, p. 55 ss. *The Catholic Encyclopedia*, New York, s. v. Cauchy. "The Month", London, June, 1927, p. 590.

REGULAE PATRIS

QUI CONGREGATIONI PRAEEST.

1.

Pater qui Congregationi B. M. V. praest, cum sit in ea re instrumentum quoddam Rectoris Collegii, ita illam administrare debet, ut ipsi ab eodem fuerit cum in universum tum singillatim indicatum atque praescriptum; praesertim vero cavebit ut neque curet neque permittat agi quicquam in sodalitate Rectoris iniussu de novo ullo statuto vel decreto condendo neque posteaquam actum aliquid huius modi vel decretum, id executioni mandetur, nisi eodem prius conscio et approbante Rectore. Quae tamen statuta ac decreta non nisi pauca et quidem de rebus gravioribus esse debent. Porro de statu sodalitatis deque rebus quae in ea in dies acciderint, octavo vel quintodecimo quoque die ut Rector voluerit, eidem rationem reddet.

2.

Cum quispiam sodalitatem petit, ubi de illo idoneam informationem acceperit, antequam ad coetum duodecim vel sex consultorum de eodem recipiendo referatur, Rectorem Collegii admonebit, quem etiam ut adolescens alloquatur curabit, si quidem id Rector ipse voluerit. Cui, si videbitur admitti posse, tum demum efficiet, ut in coetu ex legibus de recipiendi ratione proponatur.

3.

Erit Patri curae illud imprimis, ut sodales Congregationis in moribus adiuvet, dando operam diligenter, ut leges cum ab officialibus ipsorum propriae serventur tum omnium communes ab omnibus. Conetur vero cunctos in pietate ac devotione provehere tum publicis privatisque sermonibus, tum remediis unicuique quoad fieri possit adhibendis, quae illorum spiritualibus necessitatibus congruant, tum impedimentis removendis, iis praesertim quae ad aliorum familiaritates et consuetudines pertinent. Quare valde necesse est ut omnes nosse optime studeat, utque de illorum actionibus a viris spectatae fidei atque prudentiae doceatur, ut probitatis exemplo religiosaque gravitate atque humanitate sic illos in officio contineat ut erga ipsum reverentiam, obsequium benevolentiamque conservent, ut illis denique apud Deum assiduis precibus adiumento esse ne desinat.

4.

Curabit etiam ut eosdem iuvet in litteris, ut se occasio et commoditas offeret quemadmodum nostri Instituti ratio postulat, ubi praesertim sodalitas ex nostris discipulis constat. Propterea par est, ut in quavis Congregatione, ubi fieri commode possit, academia quoque sit ad litterarum exercitationes instituta. Quare sicubi nondum esset, poterit ipse cum Superioribus agere, ut instituat; eius tamen administrationem Patri relinquet integram cuius illa fuerit curae commissa. Si quid porro ipsi quod ad academiam pertineret, occurreret, ubi Patrem, qui academiae praest, vel Rectorem ipsum Collegii admonuerit, eo debet esse contentus.

5.

Det operam ut sit expeditus, ut possit in omnibus generalibus omnium Sodalium tum privatis officialium conventibus interesse, et simul paratus ad recte constituenda et praecipienda quaecumque erunt in singulis consultationibus peragenda. Illud tamen interim servet, ut praefectum sinat aliosque officiales agere, quidquid ad (officia?) illorum pertinebit, eos cum opus fuerit, privatim potius quam publice dirigendo, curetque ut illorum auctoritatem apud alios tueatur.

Cum vero iubendi Sodales erunt de spiritualibus rebus in conventibus verba facere, videat ne id ab aliis fiat quam ab iis qui id possint cum fructu et aedificatione praestare, idemque praefecto mandabit ut servet, cum illius erit Sodalibus praecipere, ut de his rebus publice loquantur.

6.

Quod ad paenitentias irrogandas aliasque mortificationes attinet, rationem universe et generatim a Rectore cognoscet in quibus animadvertendum illi semper erit, ut pro conditione personarum valde valde considerate prudenter se gerat. Praecipue vero dimittendi quemquam Sodalium a Congregatione potestatem (non adhibeat?) nisi prius consulto et assentiente Rectore.

7.

Diligenter caveat in publicis praesertim sermonibus et in meditando capitibus proponendis, ne materiam vocationis aut status mutationis attingat? Quod si privatim ei agere cum aliquo necesse sit, qui ipsum consulat, magnam adhibeat in ea re tractanda prudentiam iuxta nostras Constitutiones propter certa quaedam incommoda, quae possunt in his personis ex huiusmodi rebus exister. (2)

8.

Pater qui est Congregationi praepositus, eius ordinarius confessorius non erit, nisi tamen alicubi Collegii Rector aliter iudicaverit. Verum quibusvis in locis, si

(1) Hae regulae asservantur in bibliotheca coll. max. Oenipontani (Innsbruck). A quoniam, quando, ubi impressae sint, non apparet; sed ornatus exterior preli saec. 17. vel 18. indicare videtur.

(2) Nostris temporibus generatim necessarium erit etiam de vocatione ad militiam Christi hinc inde sermonem facere. Difficile secus intelligeretur quomodo observetur regula prima: "sincere satagant se in suo quisque statu sanctificare, et enixe curent... ut salvent et sanctificent alios"; et quo modo verificetur verbum P. Wernz: "Sed omnibus antecellit Mariana Congregatio nostrorum alumnorum et externorum. Si enim haec pie, solerter, constanter dirigitur iuxta eius regulas... Deipara Virgo non omittit, ut semper antea fecit, ad suam Filiiq. sui Societatem ingenuos adolescentes mittere." (*De excitandis iuvandisque vocationibus ad Societatem*: cf. *Acta Romana* S. I. anno 1911, Romae 1912, p. 140).

Cf. etiam epistolam A. R. P. G. Włodimiri Ledóchowski, 15 augusti 1919 "De delectu et institutione cleri Sinensis", *Acta Romana* S. I. anno 1919, p. 122, speciatim pp. 140, 141.

quis eidem Patri confiteri volet, poterit id Rector alicui ex maiorum Sodalitate concedere, si quidem id illi convenire censebit. (1)

9.

Quoniam in quibusdam Sodalitatibus Patri socius aliquis erit subsidii causa necessarius, is auctoritatem in Sodalitate nullam habebit praeter eam quae ipsi vel ab eodem Patre vel a Rectore tradetur, eam igitur in rebus omnibus subordinationem et cum Patre consensionem prae se ferat quam par est. Patri autem Socii huius opera uti potissimum licebit in iuvandis in spiritu sodalibus cum eis agendo et colloquendo, in observandis officialibus et instituendis, in bona rerum quae ad sodalium pertinent executione curanda, in rebus cognoscendis tum is quae ad statum sodalitis attinent in universum tum quae ad mores cuiusque singillatim, interdum quoque in paenitentis iniungendis, siquando praesertim id a Patre fieri minus convenire videatur. Poterit eundem Pater in aliquo conventu Sodalitatis vel generali vel privato sibi substituere, siquando ipse adesse non posset, atque etiam plerumque id fieri fas esse in iis locis, ubi sodales bis in die convenire soliti sint, sic tamen, ut in eo conventu dumtaxat qui sit minus principalis, socius patris intersit. Ad extremum Pater suas quoque partes interdum poterit eidem socio verba faciendi in Congregatione concedere, proponendi meditationis capita et alia eiusdem generis efficiendi. Verum cavebit Socius, ne sibi munus usurpet quemquam in spiritualibus rebus instituendi quaeque ad illius videlicet quicum agit, conscientiam spectent, sed in ea re ipsum ad confessarium reiciat vel ad Patrem idemque faciet, si quis ab ipso ut in sodalitem recipiatur postulabit, itemque in aliis rebus paulo gravioribus quae ipsi occurrerint.

(1) In plurimis Provinciis, praeses congregationis est simul praefectus spiritualis et confessarius alumnorum. Integrum est igitur alumnis etiam sodalibus eum tanquam proprium confessarium inter plures designatos eligere.

CONSIDERATIO DE STATU ET CONDITIOE C^{is}.

Officiales maiores nonnullarum Congregationum ante conventum menstruum **instituunt considerationem** circa sequentia:

1. Percurrendo indicem nominum sodalium videat qui considerationem facit, *an omnes socios noverit*; an inter seipsos omnes *invicem se norint*; an maiorem *amabilitatem* ostendere debeat alicui? Qui sodales ab aliis facile *negligantur*; cur?

Quomodo hic vel ille sodalis *magis in operibus* Congregationis *occupari* possit?

An in aliquo, signa *taedii* apparuerint; causae; remedia?

An alii curis, necessitatibus, doloribus *opprimantur*; quid factum sit in eorum solatium et juvamen?

2. *Sectiones* et *academiae* suntne nimiae, pauciores, praesentibus temporibus et conditionibus aptissimae? Bene frequentantur, apte directae? *Labore serio carentes* aut exoneratae?

Suntne aliqui ex *officialibus minoribus mutandi*?

3. Quomodo *statuta Congregationis* observentur? Quatenus violantur? A quibus? Remedia? Constantia et bonum exemplum magistratus in urgenda observantia legum?

4. Quis in Ce. *viget spiritus*? Vere marianus? Suntne omnes sociae purae, modestae, decentes omni

ex parte, etiam *in vestibus* et modo se ornandi, item *in legendis* foliis periodicis et libris; imbutae vera *charitate supernaturali* iuxta doctrinam Apostoli in I Cor., 13, an forte aliquae de omni re et homine male loquantur, omnia *in crisin* vocent sicque pessimo exemplo sint in Ce. et extra eam?

Num singuli sodales ubique saltem apostolatam *boni exempli* sedulo exercent, praesertim etiam eo quod nunquam *verbum* minus honestum proferant vel *nomen* dent societati, unioni, ephemeridi *acatholicis*?

An omnes pleni sint spiritu, *abnegatione* propria, et sacrificii? Quinam non?

5. Quem monstrant singuli sodales *zelum animarum*? Quinam nullum aut fere nullum? Cur non? Quatenus *opera* incipi, quatenus aboleri, meliorari, fortius sustineri debent a tota Ce., a singulis sodalibus? Suntne omnia opera vere ad *maiores* Dei gloriam?

6. An *pecunia* bene administretur et adhibeatur? An aliqui sodales minus tribuant aequo et iusto? Quinam, cur? Quomodo ad iustam *eleemosynam* inducendi?

7. Quis est ornatus, mundities *sacelli*, aulae Cis.? 8. Quoad *proprias considerationis personam*: an bene observet *leges Cis?* *Exercitia spiritualia* cotidie peragat accurate et cum fervore? *Officio* suo in Ce. fungatur cum zelo, amore, constantia, ex motivis supernaturalibus? Quomodo executioni mandet *statuta* praesidis vel magistratus? *Conversatio* cum sodalibus omnibus amabilis, ad omne sacrificium paratus, praesertim erga infirmos, juniores, candidatos?

9. An *modus agendi*, praesertim cum praeside, sit *politicus*, cum sociis elatus aut plenus respectu humano; an in consultationibus, imprimis circa admissionem aut dimissionem sodalium, sincerus, rectus, maius bonum totius Cis., non particularia et personalia intendens?

(Haec vel similis consideratio absque dubio utilissima est, si omni mense fit ab omnibus sociis magistratibus et si in consultationibus adhibetur utpote fundamentum conloquendi. Maximam utilitatem vero afferet haec consideratio, si serio instituitur *ab ipso praeside*. (Editor).

ORATIO PRO PRAESIDE

A multis Austriae Congregationibus recitatur post preces consuetae, sequens oratio pro Directore quam Sacerdos Viennensis composuit.

“ Do mine Iesu Christe, qui Pastor Bonus animarum nostrarum in SS. altaris Sacramento in medio nostrum inhabitas, effunde de tabernaculo tuo gratiam copiosissimam super bonum pastorem nostrum, praesidem huius Congregationis.

Largire ei, quaesumus, omnes quibus indiget ad nostram suamque ipsius salutem et sanctificationem gratias.

Attendat ovis suis quibus eum Spiritus Sanctus praeposuit. Benedic ei, cum orans ad Te mentem elevat. Benedic ei, cum legem tuam sanctam nobis praedicat. Benedic ei, cum sacerdos pro salute animarum laborat. Fac eum pastorem secundum Cor Tuum, qui muneris suo soli vivit, ut, cum veneris iudicare pastores et greges, nos quidem simus gaudium eius et corona, ille autem percipiat immarcescibilem vitae aeternae coronam. Amen. „

GREGORIUS XIII AD SODALES COLONIENSES.

Anno 1576, P. Costerus Cm. condidit Coloniae quae cito Nuntium Apostolicum sibi amicissimum reddidit bonis operibus suis. Fervor sodalium non parum augebatur sequentibus litteris Summi Pontificis.

"Cum sicut accepimus, postquam dilectus filius Gaspar Gropperus in partibus Germaniae, noster et Apostolicae Sedis cum potestate Legati de Latere Nuntius, dilectis filiis Praepositis seu presbyteris Societatis Iesu, per universa loca suae Legationis, Sodalitatem sub nomine gloriosissimae semper Virginis Mariae cum certis ordinationibus seu regulis instituendi facultatem concessit: eam simul atque instituta foret auctoritate sua confirmando, et aliquot indulgentias tribuendo, iidem presbyteri Societatis Iesu Coloniensis instituerint, prout in patentibus litteris dictis Nuntii, et aliis documentis et scripturis desuper confectis, dicitur plenius contineri, Nos qui pro pastoralis nostrae sollicitudine, omni studio fidelium animas lucrifacere studemus, ea quae ad ipsarum animarum salutem, atque Beatiss. Virginis Mariae generis humani consolatricis et Advocatae laudem et honorem facta fuisse conspicimus, approbantes, ut Sodalitatis apta devotio et bonorum operum studium in dies magis augeatur, eandem Sodalitatem spiritualibus muneribus de thesauro Ecclesiae decorandam duximus, quo sodalibus ipsis sub augustissimo Divae virginis nomine et patrocinio in via mandatorum Domini gradientes tantum proficiant, quatenus post praesentis vitae cursum in aeternae beatitudinis tabernacula recipi mereantur."

Sequitur *longus catalogus indulgentiarum* pro diversis operibus piis; v. g. 10 annorum *quoties communionem* accipiunt; quod si faciunt *unaquaque hebdomada*: 20 annorum; pro *confessione*: 5 annorum; pro *assistencia ad conventus* Cis: 40 dierum, si vero id fiet die B. M. V. festo, unius anni; *haereticum ad fidem reduxit*; 20 annorum; "*qui alium docuerint* aliquid eorum, quae in Sodalitatis libello (1) proposita sunt: veluti modum confitendi, examinandi conscientiam, audiendi sacrum, audiendi verbum Dei, orandi, meditandi, vesperi incumbendi, mane surgendi, mysteria rosarii, remedia contra diversa vitia, caeremonias Ecclesiae earumque significationes, et quoties hoc egerint: viginti annos."

His favoribus adduntur etiam *poenae*: "eos vero ex confratribus seu sociis ipsis qui per mensem integrum, hoc est quatuor septimanas, ea non praestiterint, quae sodalitas in tertia et quarta regula praescribit, de confessione, communione, et orationibus, cessante legitimo impedimento, *ab omnibus et singulis indulgentiis et gratiis*, donec a superiore sodalitatis, illis haec noxa condonata fuerit, *exclusos esse volumus* atque decernimus. Omnes autem indulgentias dictae societati, tam per nos quam alios quoscunque concessas, et in posterum concedendas quibusvis aliis sodalitatibus in Germaniae partibus sub cura presbyterum Societatis Iesu, et sub eiusdem legibus a praetacto Nuntio, ut praefertur confirmatis, nunc et pro tempore institutis auctoritate et tenore praedictis communicamus. Non obstantibus... Datum Romae..., die 10 Septemb. 1577.

Gregorius PP. XIII."

Similes indulgentias aliis quoque CCbus singulis, postea omnibus concessae sunt ab eodem Pontifice, ut sodales allicerentur ad opera pia quae haeretici reiciebant, non abs re erit etiam nostris temporibus incitare ad haec opera, quia hodie quoque indulgentiae et plurima opera pia, praesertim *oratio cum oralis tum mentalis*, parvi fiunt a multis catholicis iunioribus.

(1) "Bulla super forma iuramenti professionis fidei cum piis et christianis Institutionibus in usum Sodalitatis B. Mariae virginis Coloniae." Hic libellus primum fuit editus anno 1586, sub nomine "*Bullae*," nullius adscripto nomine, sed anno 1586, recognitus est ab auctore suo P. Francisco Costero, S. I., et editus est sub titulo "*Libellus Sodalitatis*." Cf. Sommervogel, "*Bibliothèque de la C. de J.*," sub voce "Costerus."

CUR NON PAUCI C.^m PARVI FACIUNT

"Apud nos," scribit P. B. L., "nulla traditio habetur. Fere nemo aliquid scit de Ce. mariana eiusque gloriosa historia. In collegiis quidem sunt semperque erant CC. Sed quates! Non raro earum curam egerunt Patres aetate provectiores, alumnorum adspirationes et consilia parum cognoscentes, Cm. tanquam pulchrum, placidum, suave adiumentum et ornamentum pietatis considerantes, non vero ut medium virile vigorosae sanctificationis et intrepidi apostolatus circa eos qui sodales non sunt; ignorantes Cm. esse gymnasium et palaestram militum, heroum, apostolorum posthac proelia Dei decertantium. Ita habuimus satis saepe CC., uti dicunt, odore aquae rosatae fragrantibus. Sodales, qui forte nomen dederunt Societati cum memoriam Cis. singulariorem et fidelem vix retinerent, munus praesidis quando ipsis contigit, parvi faciebant et nimis saepe zelum et vires dabant operibus recentioribus magis in superficie manentibus, faciliocribus, mobilitati iuvenili gratioribus."

Nota Editoris. Ut res in melius vergant, opus est formatione directorum iam a primis annis scholasticatus usque ad tertiam probationem. Si academiae marianae scholasticorum fortasse non ubique condi valeant, saltem semel vel bis per annum in academiis solitiis exercitiis circa Cm. marianam fieri possunt aequae bene ac aliae exercitia litteraria. A iunioribus etiam aliae exercitationes, lucubrationes — de Ce. fieri possunt. Imo, in aliquo novitiatu iam adhibebantur repetitiones linguae latinae ad legendos libros sodalitatis marianae, et P. Magister res sodalitatis saepe in medium attulit.

Deinde vix accidet, quod toties boni directores deplorabant post ipsum P. Leunium qui, Parisiis degens, die 8, V, 1575, ad P. Generalem Mercurian scripsit, externos iudicare, Nostris Cm. cordi non esse quia regulae non observabantur, confessiones et conventus non absoluebantur horis statutis, instructio catechetica ita fiebat ut omnes aufugerent, missa dicebatur hora qua nemo adesse posset et omnia ergo inordinata atque incomposita erant.

CC. S. ALOISII ET S. STANISLAI

COLL. "BELEN", HABANA, CUBA.

Cum ab initio huius anni Congregationes iuvenum singulare aliquod festum in honorem B. M. Virginis celebrare vehementissime cuperent, diem decimam nominam Martii prae oculis habuerunt, ut in Mariam et in eius Sponsum S. Iosephum, eorum amorem toti civitati significarent.

Omnes Ss. Eucharistia primo mane die decima nona Martii reficiuntur, ut ad opus insigne caritatis in Nosocomio senum adimplendum, vulgo "Hermanitas de los Pobres", alacri animo accurrant.

Hora itaque tertia post meridiem laetitia exultantes, sexaginta iuvenes ad Nosocomium, vulgo "Santovenia in Cerro", ex tota Habana concurrunt. Primo B. M. Virginis Officium in aedificii sacello concinunt, deinde brevem Directoris P. Agüero adhortationem audiunt, qua animi apte parantur, ut senes obsequium, tamquam a Deo acceptum, admittant, et pueri senibus ut Iesu-Cristo in mensa cibum ministrent.

Sanctissimi benedictio mentes omnes arcetissimis vinculis coniunxit, ut iuvenes senibus, tamquam eorum patribus, cibos praeberent, et arte ministrandi quam peritissimi sese ostenderent.

Pueri (qui vulgo dicuntur "Stanislai"), duce eorum Directore P. Arenas, feminis centum quinquaginta, et iuvenes, "Aloisiani", vero, duce P. Agüero senibus centum sexaginta convivium offerunt, nonaginta dollariorum pretio, propria parcimonia emptum, et ab Sororibus Nosocomii arte paratum. Quaecumque ad corporum nutritionem et animorum delectationem spectant tam in cibo quam in potu iuvenes senibus largiuntur; quo factum est, ut et senes S. Iosepho gratias agerent, et pueri idem festum centies repetitum vellent.

LABORES APOSTOLICI CONGREGATIONUM

Opus valde laudabile perfecit **C. ministrarum infirmorum, Milwaukee, Wis., America**. Currentibus annis, nimis augebatur copia librorum, periodicorum etc. non aptorum conditioni hominis infirmi et hospitalis catholici. Sodales iudicarunt non convenire curare corpora simulque perimere animas. Quare collegerunt primo omnem in cubiculis relictam cartam *typis exscriptam minus bonam in magnam titionem cui ignem intulerunt*. Deinde infirmis obtulerunt catholicos libros etc. loco aliorum quos apud aegros inveniebant. Ablatos libros vespere igni commiserunt cum aliqua laeta ceremonia. Postea lacerabantur mali libri, et massa papyracea, exinde derivata, in favorem missionum ac pauperum venumdabatur. Et nunc sodales totae in eo sunt, ut comparent bonam bibliothecam alumniis suis. (Cf. "The Queen's Work", 1927, p. 101).

Actio integra parochialis ad eccl. Ss. Cordis, Denver, Col., superposita est CC.bus. Mulierum C. dividitur in tres partes: matronarum aetatis superioris, iunioris, opificum; unicuique parti peculiaris labor assignatus est. Virginum sodalitas prae primis incumbit in id, ut media colligat in manus directoris, quibus puellae bona indole praeditae facultates accipiant ad studia proseguenda. Pueri et puellae scholarum pro sexu et aetate in quinque CC. vocantur; illi ecclesiae submittunt bonos acolythos, hae missionibus subveniunt.

Ita parociae, vita spiritualis et quadantenus etiam socialis, innititur CC.bus.

(V. "The Queen's Work", 1927, p. 101).

C. juvenum sub invocatione B. V. de Salette et S. Aloisii in urbe **S. Pauli in Brasilia** anno elapso condita, sectiones habet dramaticam, sportivam, pro cantu; gaudet propria bibliotheca et ab anniversario foundationis etiam periodico parvo menstro, cui titulus "*Echo Mariano*" (V. "Estrella do Mar", Rio de Janeiro, 1927, pag. 106).

C. S. Aloisii in urbe **Vitoria, Hispania**, Ministro Iustitiae libellum obtulit, rogans ut adhibeat media apta ad explorandos, consecrandos, puniendos auctores et propagatores operum inverecondorum. (Cf. "*Paginas Marianas*", Vitoria, Abril, 1927, p. 5).

Peregrinationem et excursionem non ordinariam feria 2. Paschae **C. Immaculae et S. Aloisii Barcinonensis** instituit. 300 sodales-catechistae 1500 pueros, discipulos suos, ad sanctuarium B. Virginis Montserrat duxerunt. Per tres menses parvuli ipsi collegerant pecuniam necessariam 2 pesetarum; reliquos nummos supeditarunt sodales; et pro pluribus pauperrimis etiam istas 2 pesetas erogare debuerunt. Pueri totam missam latine cantarunt; postmeridie praeses P. Verges totam suam iuventutem solemniter B. Virgini consecravit. (V. "*La Estrella del Mar*", 1927, p. 232).

Cruciatam modestiae christianae etiam coeperunt filiae Mariae urbis **Cartagenae in Columbia** finitis exercitiis ante festum Immaculae Conceptionis. Archiepiscopus regulas huius cruciatuae parochis enixe commendavit. (V. "*Noticia de la Provincia de Colombia*", marzo 1927, p. 13).

DE DIRECTORE CIS IN COLLEGIIS.

Hoc mihi quidem inprimis necessarium videtur ut B. V. Mariae Sodalitates et maiores afferant fructus et multo latius propagentur: Patres quibus variae sodalitates in collegiis mandantur alia quoque munia gerere solent; sunt etenim aut magistri, aut oeconomus, aut minister. Propterea exterius hisce officiis, — ut sunt rerum domesticarum aut pensorum curae et cetera eiusdem generis, — detinentur, et in his magis strenui se praebent, nam ea quae visu videntur et quasi manu palpantur, facilius iis quae spiritualia sunt, etiam invite, anteponuntur.

Quae cum ita sint, oportet, mea quidem sententia, uni eisdemque Patri mandari tum Sodalitatem discipulorum natu maximorum — cui addi possit Sodalitas mediae classis — tum Sodalitatem eorum qui, studiis absolutis, in eadem urbe vitam agunt. Quo praestito, Sodalitas B. V. Mariae in collegiis, maioris momenti fiet; secus alumni in eam tunc solum cooptandi sunt cum iam in philosophiae scholam sunt ingressuri vel in illum ingressi; quo fit ut in ea vix unum annum sint mansuri. Cum autem nomine, non re, sodales sint hi alumni e scannis egressi, quamnam in suos sodales virtutem diffundere potest sodalitas?

Si vero utraque Sodalitas (tum discipulorum maiorum, tum veterum alumnorum) Patri mandatur eidem, auctoritas eius e collegio in totam urbem emanabit. Quod si Praeses in utraque regenda vires non omnes est adhibiturus, nonnullis etiam ministeriis minoris momenti operam navare poterit; attamen Sodalitas B. V. Mariae eius semper munus erit praecipuum, cui cetera, v. g. conciones ad viros, de religiosis aut socialibus studiis coetus, sunt subiicienda.

Raro; aut parvos fert fructus Sodalitas, quia opus unice, ut ita dicam, scholare habetur et nullius ulterioris spei. Qua spe gaudebit illa in veteres alumnos producta (nam adolescentes iuvat viris etiam a longe assimilari), eodem Patre utramque (ut alumni ab una ad aliam sensim et iucunde ascendant) moderante.

M. H. S. J.

Nota Editoris. Verissimae observationes! Strenuus sodalis efformari nequit uno solo anno. Saepe ideo solum aliqui alumni mox e collegio abituri nomen dant Ci., quia aliquid honoris sodalibus tribui opinantur. Ideo non sunt admittendi, nisi serio promittant relicto collegio se ingressuros esse Cm. convenientem, i. e., veterum alumnorum vel studiosorum...

At, proh dolor! saepe nihil tale existit; sodales sibi relinquuntur eo praecise tempore, cum maxime necessariam habent Cm. Alibi existit quidem C. dominorum, veterum alumnorum; sed semel tantum in anno conveniunt ad missam, communionem, ientaculum. Et talis coetus honoratur nomine Cis. marianae! Alio loco, CC. praesto sunt, sed sodales eas nullo modo ingrediuntur egressi e collegio.

LIBRI NOVI

J. Muelleitner, S. J., Kongregationsbüchlein, Wien, Lustkandlgasse 41, "Fahne Mariens", 20 pp.

Editio nona libelli elegantis, pro CC.bus studentium apprime compositi a praeside peritissimo.

TELEPHONIUM.

P. I. B., Ch. De devotione erga B. M. V. per in tegrum mensem maium, modo libellum edidit *P. Galletti: Il mese di maggio*, Romae, 17, apud bibliopolum Univers. Gregorianae, 120 Via del Seminario. *Gratias pro obolo*: P. L. A. Pelotas, L. 26. S. R. C. Posiilpo L. 40; M. R. Bamberg, L. 42,55. Pro A. O.: P. F. Z., T.

Editor: *Albertus Boegle S. I.*
Superiorum permissu.

Romae - Ex Typographia Campitelli - Via Orazio Coclite 50-A.